الف) بررسی تمامیت ظاهری در اسناد دعا

چطور شد من این را گفتم؟ گفتم سوم است و هر وقت سوم می‌شود، به یاد این قصیده‌ی ایشان می‌افتم و ذکرش هم کرده‌ام. شاید هر سال نزدیک این ایام می‌شود در مباحثه این را گفته باشم. اما آنچه که مربوط به بحث ماست، این است: در مفاتیح هست، مرحوم آشیخ عباس از مصباح مرحوم شیخ و اقبال سید - که ایشان هم از خود مرحوم شیخ نقل می‌کنند - دو دعا را در روز سوم نقل می‌کنند. مرحوم مجلسی هم در جلد صد و یک السلامیه که نود و هشت بیورت می‌شود، نقل کرده‌اند. آنچه که به بحث ما مربوط می‌شود این است: من یادم نبود. شاید اگر آدم می‌خواست در نرم‌افزار بگردد، یادش نبود که چه چیزی بگردد. اما دیروز این دعا که یادم آمد، دیدم عجب! این دعای بسیار عالی روز سوم شعبان که از ناحیه امام عسکری سلام الله علیها آمده است، همین بحث ما است.

عبارت این است: «اللّهمّ إنی أسألک بحق المولود فی هذا الیوم»[1]. مرحوم مجلسی در دو-سه خط برای همین دعا توضیحاتی داده‌اند. انشاءالله نگاه کنید.

> «قال الشیخ فی المصباح والسید ابن طاووس فی الاقبال خرج إلی القاسم بن العلاء الهمدانی وکیل أبی محمد علیه السلام أنّ مولانا الحسین علیه السلام ولد یوم الخمیس لثلاث خلون من شعبان ، فصمه واعمل فیه بهذا الدعاء: اللّهمّ إنی أسئلک بحق المولود فی هذا الیوم ...»**[2]**.

البته مرحوم شیخ در مصباح، وقتی این دعا تمام می‌شود، فرموده‌اند: «ثم تدعو بعد ذلک بدعاء الحسین علیه السلام وهو آخر دعاء دعا به علیه السلام یوم کوثر»[3]. مرحوم مجلسی می‌فرمایند [4] مجهول بخوانید. «یوم کوثر» یعنی دشمن زیاد شد. حضرت علیه السلام را محاصره کردند. در اقبال[5] دارد «یوم الکوثر». در نقل شیخ کلمه «کوثر» و «الکوثر» آمده. ابن المشهدی[6] می‌گوید: «یوم الطف». آیا این دو روایت است؟ یا این دومی هم از ناحیه‌ی امام عسکری سلام الله علیه آمده است؟ احتمالش هست. وقتی آدم می‌خواند، به گمانش می‌آید که «ثم تدعوا بعد ذلک» در آن آمده است. ولی آخرش می‌گویند: «قال ابن عیاش». به نظرم ابن‌المشهدی «قال ابن عیاش» را اولش آورده و اینها را دو تا کرده است. ابن‌عیاش که از امام صادق علیه‌السلام نقل می‌کند، لذا با امام عسکری علیه السلام تفاوت می‌کند. لذا احتمالی که در مجموع ظهر است، این است که «ثم تدعوا» برای مرحوم شیخ طوسی است. یعنی آن دعا را بخوان «ثم تدعوا»؛ یعنی در همین روز دعای دیگری هم داریم که روایت ابن‌عیاش است. ابن‌المشهدی هم در دو روایت آورده است. ابن‌عیاش از امام صادق علیه‌السلام آن دعای لحظات آخر حضرت سید الشهدا علیه‌السلام را روایت کرده است که عجب مضامین و تشکیلاتی دارد! یکی هم قبل از آن است که مرحوم شیخ با سند همدانی نقل کرده بود. «...بکت السماء ومن فیها ، والأرض ومن علیها ، ولما یطأ لابتیها ...»؛ آیا ضمر «ها» به مدینه بر

می‌گردد؟ یعنی لمّا سطأ الامام لابتی المدینه؟ ای نه، لمّا سطأ لابتی الارض؟ علی أیّ حال، به‌معنای قبل از تولد است. قبل از تولد حضرت، آسمان و زمین بر آن حضرت علیه السلام گریه کرده است.

---

[1]. علامه‌ی مجلسی، بحار الأنوار (چاپ مؤسسة الوفاء)، ج ۱۰۱، ص ۳۴۷.

[2]. همان.

[3]. شیخ طوسی، مصباح المتهجد ج ۱، ص ۸۲۷.

[4]. علامه‌ی مجلسی، بحار الأنوار (چاپ مؤسسة الوفاء)، ج ۱۰۱، ص ۳۴۹.

[5]. سید بن طاووس، الإقبال بالأعمال الحسنة، ج ۳، ص ۳۰۴.

[6]. شیخ ابوعبدالله مشهدی، المزار الكبير، ج ۱، ص ۴۰۰.

بازبینی #2
ایجاد شده 21 فوریه 2024 14:40:07 توسط ... .
به روزرسانی شده 21 فوریه 2024 15:38:56 توسط ... .